

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

20 листопада 2019 р. Київ

7692/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення скарги Денисенка Юрія Миколайовича стосовно судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура Ігоря Анатолійовича,

встановив:

24 жовтня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Д-1844/4/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Денисенка Ю.М. стосовно судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура І.А.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 24 жовтня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя; дисциплінарне провадження, зокрема, включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги та порядок її подання встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, пунктом 3 частини другої вказаної статті встановлено, що скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

У поданій скарзі зазначено, що 27 вересня 2019 року суддя Качур І.А. постановив ухвалу, якою не прийняв до розгляду заяву про збільшення позовних

вимог , що, на його думку, свідчить про порушення вимог Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), оскільки вимогами останнього не передбачено сплату судового збору за подання заяви про збільшення позовних вимог. Крім того, скаржник вказує, що суддя Качур І.А. у такій ухвалі не зазначив, яку саме заяву про збільшення позовних вимог ним не прийнято до розгляду, оскільки з такими заявами він звертався 7 серпня 2019 року та 23 вересня 2019 року. За цих обставин скаржник вважає, що суддя незаконно відмовив у доступі до правосуддя, порушив засади рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, умисно або у зв'язку з очевидною недбалістю допустив порушення прав людини і основоположних свобод.

У зв'язку із зазначеним Денисенко Ю.М. вказує на наявність у поведінці судді Качура Ю.М. ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктами «а», «г» пункту 1, пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та просить притягнути вказану суддю до дисциплінарної відповідальності.

Під час попередньої перевірки встановлено, що ухвалою судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура І.А. від 18 липня 2019 року відкрито у порядку спрощеного позовного провадження у адміністративній справі № 640/12009/19 за позовом до Головного управління Держгеокадастру у Київській області про визнання протиправними дій, зобов'язання вчинити дії.

7 серпня 2019 року звернувся до суду із заявою (клопотанням) про збільшення позовних вимог у якій, серед іншого, просив залучити до участі у справі в якості співвідповідачів державне підприємство «Науково-дослідний виробничий агрокомбінат «Пуща Водиця», розробника технічної документації, державне підприємство «Центр Державного земельного кадастру», скасувати кадастрові номери на земельні ділянки, зобов'язати відповідачів (боржників) надати звіт суду про виконання судового рішення в адміністративній справі № 640/12009/19, витребувати від відповідачів копії документів та стягнути з відповідачів судовий збір.

23 вересня 2019 року звернувся до суду із заявою (клопотанням) про «збільшення уточнення зміну» позовних вимог, у якій останній просив визнати незаконними та скасувати кадастрові номери, зобов'язати відповідачів (боржників) надати звіт суду про виконання судового рішення в адміністративній справі № 640/12009/19 та стягнути з Головного управління Держгеокадастру у Київській області на його користь 10000000 гривень моральної шкоди.

За змістом частини першої статті 47 КАС України вбачається, що позивач, серед іншого, має право збільшити або зменшити розмір позовних вимог шляхом подання письмової заяви до закінчення підготовчого засідання або не пізніше ніж за п'ять днів до першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження. Разом з тим заяви, клопотання і заперечення подаються та розглядаються в порядку, встановленому цим Кодексом. У випадках, коли цим Кодексом такий порядок не встановлений, він встановлюється судом (частина третя статті 166 КАС України). Водночас, загальні вимоги та правила відкриття провадження у справі, визначено главами

1, 2 розділу II «Позовне провадження» КАС України, які, з урахуванням наданих статтею 47 КАС України прав, застосовуються і до заяви про збільшення позовних вимог.

Зокрема, згідно з частиною третьою статті 161 КАС України до позовної заяви додається документ про сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі або документи, які підтверджують підстави звільнення від сплати судового збору відповідно до закону. Абзацом третім частини другої статті 6 Закону України «Про судовий збір» визначено, що у разі якщо розмір позовних вимог збільшено або пред'явлено нові позовні вимоги, недоплачену суму судового збору необхідно сплатити до звернення до суду з відповідною заявою.

Поряд з цим статтею 167 КАС України передбачено, що будь-яка письмова заява, клопотання, повинні містити перелік документів та інших доказів (за наявності), що додаються до заяви (клопотання, заперечення). Якщо заяву (клопотання, заперечення) подано без додержання вимог частини першої цієї статті і ці недоліки не дають можливості її розглянути, або якщо вона є очевидно безпідставною та необгрунтованою, суд повертає таку заяву (клопотання, заперечення) заявнику без розгляду.

Ухвалою судді Качура І.А. від 27 вересня 2019 року залучено до участі у справі як співвідповідачів державне підприємство «Науково-дослідний виробничий агрокомбінат «Пуца Водиця», розробника технічної документації, державне підприємство «Центр Державного земельного кадастру» та розпочато розгляд справи спочатку.

Іншою ухвалою судді Качура І.А., постановленою цього самого дня, не прийнято до розгляду заяву про збільшення позовних вимог, оскільки така не містила доказу сплати судового збору за збільшення позовних вимог.

З урахуванням зазначеного у скарзі відсутні відомості про допущення суддею Качуром І.М. порушень вимог процесуального закону під час постановлення ухвали суду від 27 вересня 2019 року про залишення заяви про збільшення позовних вимог без розгляду, позаяк до такої не було долучено документа про сплату судового збору. Слід також зауважити, що незазначення суддею в ухвалі відомостей про дату звернення із заявою не впливає на можливість сприйняття та розуміння сторонами ухваленого рішення, оскільки вищевказана ухвала, зокрема містить описову частину із зазначенням суті клопотання та імені (найменування) особи, яка його заявила та мотивувальну частину із зазначенням мотивів, з яких суд дійшов висновків, і закону, яким керувався суд, постановляючи цю ухвалу.

Однак Вища рада правосуддя як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не наділена законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обгрунтованість судових рішень.

Також у скарзі відсутні відомості про наявність у поведінці судді Качура І.А. ознак дисциплінарних проступків про які зазначалось у скарзі, оскільки постановлена ухвала про таке не свідчить.

З урахуванням наведеного за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона не містить відповідно до вимог пункту 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Качура І.А. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на зазначене скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Денисенка Юрія Миколайовича стосовно судді окружного адміністративного суду міста Києва Качура Ігоря Анатолійовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик